

مقاآمت به بیماری تغییر رنگ دانه در ارقام برنج محلی و اصلاح شده ایرانی و چند رقم خارجی در شرایط مزرعه

فریدون پاداشت دهکایی*

استادیار پژوهشی، بخش گیاه‌پزشکی مؤسسه تحقیقات برنج کشور.

E-mail:padashtf@yahoo.com *

تاریخ دریافت: ۹۲/۱۰/۱۴ تاریخ پذیرش: ۹۴/۱/۱۸

چکیدہ

تغییر رنگ دانه‌ی برنج بیماری پیچیده‌ای است که توسط طیف وسیعی از میکروارگانیسم‌ها بر روی پوسته، دانه یا هر دو ایجاد می‌شود و توسعه‌ی آن با توجه به رقم، فصل و منطقه متفاوت است. به منظور دستیابی به منابع مقاومت به بیماری تغییر رنگ دانه، تعداد ۶۶ رقم برنج از ارقام مختلف محلی و اصلاح شده ایرانی و خارجی در مزرعه‌ی تحقیقاتی مؤسسه‌ی تحقیقات برنج واقع در رشت کشت گردیدند. پس از ظهر خوش برای توسعه بیماری تغییر رنگ دانه، ارقام مورد آزمایش تا زمان ارزیابی به کمک یک سیستم افشاره آب در بالای بوته‌ها، مرتبط نگه داشته شدند. نمونه‌برداری برای ارزیابی ارقام هفت تا ۱۰ روز قبل از برداشت، با برداشت ۱۵ خوش اصلی در هر رقم انجام شد. تجزیه داده‌های ثبت شده نشان داد که بین ارقام تنوع زیادی براساس صفات شاخص بیماری، درصد پوکی دانه و درصد کاهش وزن صد دانه وجود دارد. براساس نتایج صفت شاخص بیماری، ارقام محلی حسن‌سرایی آتشگاه، علی‌کاظمی، هاشمی، صدری و بینام مقاومت معنی‌داری به بیماری تغییر رنگ دانه در شرایط مزرعه نشان دادند. از قارچ‌های جداسازی شده از دانه‌های تغییر رنگ یافته، بیماریزایی *Curvularia* sp. *Fusarium graminearum* *Fusarium fujikuroi* *Bipolaris oryzae* *Alternaria* sp. و *Ulocladium* sp. و *Nigrospora* sp. بیماری در اثر قارچ‌های ظاهر نشد.

واژه‌های کلیدی: ارقام برنج، بیماری تغییر رنگ دانه، شاخص بیماری و قارچ بذرزد.

می‌دهد. این افزایش عملکرد به طور مستقیم متناسب با کیفیت بذری است که کاشته می‌شود. کیفیت بذر توسط عوامل ژنتیکی و محیطی (فیزیکی) تعیین می‌گردد و بیماری به عنوان یکی از عوامل محیطی محسوب می‌شود (بی‌نام ۲۰۱۲). تغییر رنگ دانه برنج بیماری پیچیده‌ای است که به علت آلودگی توسط طیف وسیعی از قارچ‌ها و باکتری‌ها بر روی پوسته، دانه و یا هر دو ایجاد می‌شود (او، ۱۹۸۵). بیمارگرهایی که از بذور برنج جداسازی می‌شوند در **دو** گروه بیمارگرهای کم‌اهمیت و بیمارگرهای مهم دسته‌بندی می‌شوند (ایمولهین، ۱۹۸۳) که قارچ‌ها معمول‌ترین آن‌ها هستند. بذور برنج اغلب

مقدمة

امروزه کاهش محصول برنج توسط آفات و بیماری‌ها به گونه‌ای جدی‌تر مورد توجه قرار گرفته است (فت و همکاران، ۲۰۰۵). بیمارگرها موجب ایجاد خسارت در مراحل مختلف از قبیل انبارداری، جوانه‌زنی بذر، استقرار گیاهچه در خاک، رشد رویشی و زایشی گیاه می‌شوند. پیرو آن کیفیت، کمیت و عملکرد محصول به طور قابل توجهی کاهش می‌یابد. کیفیت بالای بذر در عملکرد برنج نقش قابل توجه ایفا می‌کند. بذر با کیفیت بالا به میزان بین تا ۲۰ درصد عملکرد برنج را افزایش

هزار دانه، اندازه بذر و افزایش میزان شکستگی دانه می‌شود (سامانگالا و همکاران، ۲۰۰۹).

در مزارع برنج نواحی شمالی کشور بیماری تغییر رنگ دانه روی خوش‌هه قبل از برداشت همواره یکی از مسایل مرتبط با تولید برنج به ویژه در برخی ارقام *Bipolaris oryzae* در ارقام اصلاح شده در مرحله‌ی رسیدگی همزمان با باران‌های آخر فصل موجب پوسیدگی گردن و محور خوش، قهوه‌ای شدن و گاهی تشکیل توده سیاه رنگ روی دانه‌ها در خوش‌هه می‌شود، که کاهش کیفیت و کمیت محصول را به دنبال خواهد داشت (پاداشت‌دهکایی و ایزدیار، ۱۳۷۷). در مناطق مختلف استان مازندران نیز علایم مشابهی از روی برنج گزارش شده است (خسروی و همکاران، ۱۳۸۹). در مطالعه‌ای دیگر رستمی و همکاران (۱۳۸۹) گونه *Pantoea annas* را به عنوان گونه غالب، گونه *Pseudomonas syringae* و گونه‌ای شبیه به *Pseudomonas fuscovaginae* مرتبط با بیماری تغییر رنگ خوش‌ههای برنج در استان مازندران معرفی کردند. در آزمون بیماری‌زایی روی ارقام مختلف برنج، ارقام پرمحصول حساسیت بیشتری به عوامل باکتریایی نشان داده و میزان آلودگی بالاتر داشتند.

همان‌طور که ذکر شد بیماری تغییر رنگ دانه در اثر میکروارگانیسم‌های مختلف و عموماً در مرحله‌ی رسیدگی دانه بوجود می‌آید. با توجه به مرحله‌ی رشدی بروز بیماری و غیرقابل جبران بودن خسارت آن، کشت ارقام مقاوم و یا نیمه‌ مقاوم، بهترین روش برای جلوگیری از خسارت آن می‌باشد. به همین دلیل در تحقیق حاضر عکس العمل تعدادی از ارقام محلی مهم که به عنوان ذخایر ژن‌های سازگار با شرایط منطقه به شمار می‌آیند به همراه اکثر ارقام اصلاح شده ایرانی و تعدادی از ارقام خارجی در دسترس در مقابل بیماری

Bipolaris oryzae از قبیل *F. Fusarium moniliforme* *Trichocomis padwickii* *Pyricularia grisea* *F. semitectum* *oxysporum* *Alternaria alternata* *Curvularia lunata* می‌شوند (میا و همکاران، ۲۰۰۲). علاوه بر این، قارچ‌های انباری از قبیل *Penicillium* spp. *Aspergillus* spp. و *Rhizopus* sp. معمولاً بذر را طی دوره‌ی انبارداری مورد حمله قرار می‌دهند (ایمولهین، ۱۹۸۳). بیماری تغییر رنگ دانه به احتمال زیاد در مزارع دیرکاشت و یا مزارع دچار کمبود ازت، پتاس، آهن، منگنز و منزیم رخ می‌دهد. بارندگی‌های زیاد در زمان ظهور خوش و افزایش دما در مرحله‌ی رسیدگی دانه بیماری را تشدید می‌کند. کنترل شیمیایی این بیماری چنان مقرن به صرفه و کارآمد نیست و اصلاح ارقام برنج به منظور ایجاد مقاومت به تغییر رنگ دانه روشنی اقتصادی‌تر در کنترل این بیماری محسوب می‌شود، اما به دلیل وقوع بیماری طی مرحله‌ی بیمارگرهای مختلف و افزایش شدت بیماری طی مرحله‌ی خوش‌دهی همزمان با بارش‌های متوالی، از کارایی این روش کاسته می‌شود (پرابو و همکاران ۲۰۱۲). اضافه می‌نماید که کاشت به موقع و زودهنگام، مصرف متعادل عناصر غذایی در خاک و سمپاشی مزرعه در زمان ظهور خوش‌هه روش‌هایی قابل توصیه برای کنترل این بیماری می‌باشد (تیونیسون، ۱۹۵۴؛ جانسن، ۱۹۵۸ و میسرا و همکاران، ۱۹۹۰).

تقریباً ۱۰ درصد از خسارت محصول برنج ممکن است همه ساله در کشورهای مختلف توسط بیماری‌های ایجاد شده به وسیله عوامل بذرزد ایجاد گردد (اسلام و همکاران، ۲۰۱۲). اغلب بیمارگرهای بذرزد نشاهای غیرطبیعی ایجاد می‌کنند (گوییرو و همکاران، ۱۹۷۲) و موجب کاهش کیفیت بذور می‌گردد (خیر، ۱۹۹۹). بیماری تغییر رنگ دانه در برنج موجب کاهش جوانه‌زنی بذر (ایمولهین، ۱۹۸۳؛ کویریچرو و همکاران، ۱۹۹۳)، وزن

که در آن: $DI = \frac{a}{N} \times T$ شاخص بیمای، a = تعداد دانه بیمار در هر سطح، b = سطح بیماری، N = جمع کل دانه‌های جمع آوری شده و T = بیشترین سطح بیماری در هر نمونه.

از شاخص بیماری تغییر رنگ دانه، درصد دانه‌های پوک در هر خوش و درصد کاهش وزن صد دانه برای آزمون‌های زیر به کمک نرم‌افزارهای SAS و Excel استفاده گردید:

۱. آیا بین ارقام در هر گروه از ارقام برنج محلی ایرانی، اصلاح شده ایرانی و خارجی تفاوتی از حیث مقاومت به بیماری تغییر رنگ دانه وجود دارد؟
 ۲. آیا ارقام برنج در هر گروه از جهت شاخص‌های درصد پوکی دانه و درصد کاهش وزن صد دانه متفاوت از هم هستند؟
- کلیه داده‌ها پس از تبدیل زاویه‌ای (قوس سینوس) به منظور نرمال نمودن توزیع داده‌ها، براساس طرح بلوک‌های تصادفی مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفتند (فرشادفر، ۱۳۶۹؛ سرافزار و بزرگ‌نیا، ۱۳۷۰).

جداسازی عوامل قارچی از بذور آلوهه

به منظور جداسازی عوامل قارچی بذور برنج از روش‌های ^۱Agar plate Blotter (میسرا و همکاران، ۱۹۹۲) و ^۲Seed washing (جمیل‌خان، ۱۹۹۴) استفاده شد. در روش Blotter بذور هر رقم در دو تیمار، با ضدغوفونی سطحی و بدون ضدغوفونی سطحی مورد بررسی قرار گرفتند. در تیمار با ضدغوفونی سطحی ابتدا بذور به مدت پنج دقیقه در محلول هیپوکلرید سدیم یک درصد غوطه‌ور شدند (جمیل‌خان و همکاران، ۱۹۸۸)، سپس سه مرتبه در آب مقطر استریل آبشویی گردیدند و

^۱Blotter method

^۲Agar plate method

^۳Seed washing method

مذکور در شرایط طبیعی و با فراهم نمودن رطوبت از طریق آبیاری بارانی مورد ارزیابی قرار گرفت تا ارقام مناسب، مقاوم و یا نیمه مقاوم برای کشت و یا به عنوان منابع ژنتیکی مقاومت جهت استفاده در برنامه اصلاحی برنج معرفی و در دسترس قرار گیرند.

مواد و روش‌ها

ارقام مورد مطالعه و نحوه کاشت آن‌ها

تعداد ۲۶ رقم محلی، ۲۲ رقم اصلاح شده ایرانی و هفت رقم خارجی در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی، در سه تکرار در کرت‌هایی به ابعاد 1×1 متر با سه نشاء در هر کپه به فواصل 20×20 سانتی‌متر در مزرعه‌ی تحقیقاتی مؤسسه‌ی تحقیقات برنج کشور کشت شدند. نوع و مقدار کود شمیایی مورد استفاده شامل اوره و فسفات آمونیوم به ترتیب به نسبت‌های ۱۲۰ و ۵۰ کیلوگرم در هکتار بوده است. به منظور ظهور و توسعه بیماری تغییر رنگ دانه‌ها، پس از ظهور خوشها، با به کارگیری یک سیستم افشاره آب در بالای بوته‌ها، ارقام مورد آزمایش تا زمان ارزیابی، مرتبط نگه داشته شدند.

نمونه‌برداری و ارزیابی

برای ارزیابی، هفت روز قبل از برداشت در هر رقم پنج خوش انتخاب شده و پس از انتقال به آزمایشگاه، تعداد دانه‌های پر و پوک در هر خوش و وزن ۱۰۰ دانه به ظاهر سالم و ۱۰۰ دانه آلوهه به طور جداگانه مشخص شدند. به منظور تعیین شدت بیماری تغییر رنگ دانه، عدد بذر از پنج خوش به طور تصادفی انتخاب شد. تعیین سطح بیماری تغییر رنگ دانه با استفاده از سیستم هورسفال و بارت (۱۹۴۵) انجام گردید. سپس شاخص بیماری نیز با استفاده از فرمول زیر محاسبه شد (تربیمن ۱۹۹۸):

$$(.)DI = \frac{\sum(a \times b)}{N \times T} \times 100$$

وزن صد دانه در ارقام محلی ایرانی، اصلاح شده و خارجی به ترتیب در جداول ۱، ۲، ۳ و ۴ ارائه شده است. نتایج حاصل از تجزیه واریانس شاخص بیماری نشان داد که بین ارقام مورد آزمایش در هر گروه از ارقام محلی ایرانی، اصلاح شده ایرانی و خارجی تفاوت قابل توجهی وجود دارد. بالاترین شدت بیماری تغییر رنگ دانه در ارقام محلی در رقم قرمزفیروزآبادی با شاخص آلوودگی ۱۰۰ درصد و کمترین میزان آن در حسن سرایی آتشگاه و علی کاظمی به ترتیب با ۱۸/۴۲ و ۱۸/۸۵ درصد مشاهده شد. کمترین میزان این شاخص در گروه ارقام اصلاح شده و گروه ارقام خارجی به ترتیب در ارقام خزر (نمونه مازندران) و 63 با Minghui با ۲۲/۹۱ و ۳۲/۲۷ درصد مشاهده گردید، ضمن اینکه در برخی از این شاخص‌ها ارقام مذکور از لحاظ آماری منحصر به فرد نبودند. منشاء جغرافیایی رقم قرمزفیروزآبادی استان فارس می‌باشد و حساسیت شدید آن را می‌توان به تفاوت زیاد شرایط اقلیمی محل آزمایش یعنی رشت در استان گیلان با استان فارس تلقی نمود. در حالیکه ارقام حسن سرایی آتشگاه، علی کاظمی و هاشمی که از ارقام بومی استان گیلان به شمار می-روند و قسمت اعظم سطح زیر کشت برنج در این استان به این ارقام اختصاص دارد با کمترین آلوودگی، مقاومت‌ترین ارقام بودند. ضمن اینکه واکنش آن‌ها از جهت صفات درصد پوکی دانه و درصد کاهش وزن صد دانه نیز می‌تواند مورد پذیرش باشد چنانکه رقم هاشمی دارای کمترین پوکی بوده است (جدول ۲). تقریباً کلیه ارقام مورد آزمایش در گروه ارقام اصلاح شده ایرانی و گروه ارقام خارجی دارای آلوودگی نسبتاً بالاتر آلوودگی شدید به عارضه تغییر رنگ دانه بودند. هرچند که تفاوت‌هایی در بین آن‌ها مشاهده می‌شود ولی نمی‌توان آن‌ها را به عنوان منابع مقاومت به این بیماری مورد توجه قرار داد (جدوال ۳ و ۴). نتایج مشابهی نیز از بررسی رستمی

پس از خشک شدن روی کاغذ صافی استریل مرطوب شده با آب مقطر استریل کشت شدند.

شناسایی و بیماریزایی قارچ‌های جداسازی شده

به منظور شناسایی قارچ‌های جداسازی شده از بذور آلووده، ابتدا بذور مایه‌زنی شده حاوی قارچ زیر بینوکولر و میکروسکوپ مشاهده شد و ویژگی‌های رنگ و شکل قارچ ثبت گردید. سپس به منظور شناسایی در سطح جنس، از قارچ اسلاید تهیه شد و از کلید شناسایی مناسب مورد نیاز استفاده گردید (میناسیان و علیزاده، ۱۳۶۸). برای آزمون بیماریزایی، از هر جنس از قارچ‌ها یک تا سه نمونه متفاوت انتخاب گردید و روی قطعات دو تا سه سانتی‌متری ساقه برنج استریل شده رویانده شدند. برای مایه‌زنی یک قطعه ساقه حاوی هر قارچ به طور جداگانه داخل غلاف برگ پرچم در ارقام برنج بینام (محلي) و خزر (اصلاح شده) و در مرحله اولیه ظهور خوشة قرار داده شد. همزمان در بوته‌های شاهد یک قطعه ساقه استریل شده در غلاف برگ پرچم قرار گرفت. برای نمونه‌های Fusarium spp. علاوه بر روش فوق از روش مایه‌زنی به کمک سوسپانسیون کنیدیوم‌های قارچ به نسبت ^۷ ۱۰ کنیدیوم در هر میلی‌لیتر، در مرحله ظهور کامل خوشه‌ها استفاده گردید. بوته‌های ارقام مذکور در گلخانه، در دمای بالاتر و رطوبت خیلی کمتر از شرایط مزرعه پرورش داده شدند تا از امکان آلوودگی ناخواسته جلوگیری شود. پس از مایه‌زنی، دما و رطوبت گلخانه با شرایط طبیعی منطقه و مزرعه هماهنگ گردید. نتایج این آزمون هفت تا ۱۰ روز بعد از مایه‌زنی قرائت شد. پس از این مرحله، اکثر نمونه‌هایی که بیماریزایی آن‌ها مورد تأیید قرار گرفت، در سطح گونه شناسایی شدند.

نتایج و بحث

نتایج تجزیه واریانس و مقایسه میانگین شاخص بیماری، درصد دانه‌ی پوک در هر خوشه و درصد کاهش

واریته‌ی برنج در ایالت تامیل‌نادو هند را ۲۸ تا ۴۶ درصد گزارش کردند.

در مقایسه ارقام محلی از جهت میزان پوکی، رقم محلی هاشمی نیز با میانگین ۸/۵۹ درصد پوکی در هر خوشه در جایگاه آخر قرار گرفت. رقم محلی جمشید جو که در چند سال اخیر در مناطق برنج‌کاری شهرستان آستانه اشرفیه در حال گسترش می‌باشد با ۹/۲۴ درصد پوکی نیز در جایگاه ماقبل آخر قرار دارد. اما با ملاحظه جداول ۲، ۳ و ۴ مشاهده می‌گردد که رقم حسنی درودزن از گروه ارقام محلی با ۵۶/۹۶ درصد پوکی تقاضت زیادی با ارقام دیلم از ارقام اصلاح شده ایرانی و Tetep از ارقام خارجی به ترتیب با ۶۴/۲۱ و ۵۹/۰۸ درصد پوکی، ندارد. مقایسه ارقام در هر گروه از ارقام مورد آزمایش براساس کاهش وزن صد دانه نشان می‌دهد که کمترین میزان کاهش وزن صد دانه در رقم لنجانی بلند از ارقام محلی با ۲/۶۱ درصد به دست آمده است درحالیکه این رقم از جهت شاخص بیماری جزء ارقام بسیار حساس می‌باشد. همچنین رقم طارم پاکوتاه با بیشترین درصد کاهش وزن صد دانه از این گروه در مقابل رقم Minghui 63 از گروه ارقام خارجی دارای کاهش وزن بیشتری بوده است. این مقایسه‌ها نشان می‌دهد که هرچند بیماری تغییر رنگ دانه در ارقام مختلف برنج سبب افزایش پوکی و کاهش وزن دانه می‌شود اما میزان تأثیر آن در ارقام مختلف یکسان نیست. البته باید توجه داشت که پوکی و تغییر در وزن دانه در هر رقم در طول فصل زراعی می‌تواند متأثر از عوامل مختلفی در مزرعه و در هر منطقه باشد. بنابراین بهترین و مناسب‌ترین معیار در مقایسه ارقام مختلف برنج از جهت تحمل بیماری تغییر رنگ دانه و انتخاب ارقام مناسب به ویژه با هدف استفاده در برنامه‌های اصلاحی برنج، استفاده از شاخص بیماری می‌باشد. تغییر رنگ دانه علاوه بر تأثیرات کمی، نقش مهمی در کاهش کیفیت ظاهری

و همکاران (۱۳۸۹) گزارش شده است بطوری که بیماری تغییر رنگ خوشه در ارقام پرمحصول مانند ندا، فجر و شیرودی در مقایسه با ارقام محلی مانند هاشمی از درصد بالاتری برخوردار بود. در مطالعه خسروی و همکاران (۱۳۸۹) نیز بیماری در ارقام پرمحصول و اصلاح شده بیشتر مشاهده گردید و تغییر رنگ دانه بین ۱/۳ تا ۵۲/۷ درصد در ارقام مورد بررسی متغیر بود. نتایج مطالعه وندو و همکاران (۲۰۰۱) در دلتای مکونگ نیز بیانگر این بود که درصد آلودگی بذور به قارچ‌های بذرزد در واریته‌های اصلاح شده بیشتر از ارقام بومی است.

تحقیقات انجام شده در زمینه ارزیابی واکنش ارقام برنج به بیماری تغییر رنگ دانه در بخش‌های مختلف برنج خیز جهان نشان می‌دهد که واکنش ارقام مختلف به این بیماری متفاوت بوده است. سیفاله و همکاران (۱۹۹۶) در طی سال‌های ۱۹۹۰ و ۱۹۹۱، واکنش تعداد ۹ رقم برنج را نسبت به بیماری تغییر رنگ دانه مورد ارزیابی قرار دادند. براساس نتایج ارزیابی‌ها آن‌ها، Iet101131، Cth3، Jet 11220، Cth4، Cth1، Iet11221 و Mangala به عنوان واریته‌های متحمل به بیماری تغییر رنگ دانه معرفی شدند. نتایج مطالعه فت و همکاران (۲۰۰۵) نیز بیانگر تفاوت واکنش ارقام برنج به بیماری تغییر رنگ دانه بود. در مطالعه‌ای دیگر بات و همکاران (۲۰۱۱) بیان کردند که Basmati-Basmati و قوع فلور قارچی روی پنج رقم KS-282 به ترتیب Basmati-198، Basmati-370، 385٪، ۱۷٪، ۱۶٪ و ۱۴٪ بود. نتایج مطالعه پرابو و همکاران (۲۰۱۲) نشان داد که در بین ۸۴ ژنوتیپ برنج مورد بررسی در شرایط کشت آپلن، ژنوتیپ CAN-7024 بالاترین میزان مقاومت به بیماری لکه قهوه‌ای و کمترین تغییر رنگ دانه را در مقایسه با ژنوتیپ‌های Casado و Caqui دارا بود. وقوع تغییر رنگ دانه در پنج

ایبیام و همکاران، ۲۰۰۶). به همین دلیل قضاوت در انتخاب ارقام برتر می‌باشد براساس شاخص بیماری صورت گیرد، و بر این اساس از نتایج این تحقیق چنین استنتاج می‌گردد که به ترتیب ارقام محلی حسن‌سرایی آتشگاه، علی کاظمی، هاشمی، صدری و بینام مقاوم‌ترین ارقام نسبت به بیماری تغییر رنگ خوش در شرایط منطقه مورد آزمایش می‌باشد. بنابراین این ارقام می‌توانند به عنوان منابع مقاومت به بیماری تغییر رنگ دانه مورد توجه مطالعاتی بیشتری قرار گیرند.

دانه‌های سفید شده برنج و کاهش بازارپسندی آن دارد. این موضوع به شدت در تنزل قیمت محصول اثر می‌گذارد و بنابراین اثرات سوء کیفی این بیماری بسیار با اهمیت‌تر از خسارت کمی محصول استحصالی را از جهت دیگر این بیماری ارزش محصول استحصالی را از جهت مصرف بذر برای کاشت در فصل زراعی بعد را نیز به شدت کاهش می‌دهد. چون کاشت اینگونه بذور آلوده در خزانه منجر به کاهش درصد جوانه‌زنی، افزایش مرگ بذور جوانه زده و یا نشاها می‌شود (پاداشت‌دهکایی، ۱۳۸۹؛ امولهین، ۱۹۸۳؛ کویریجر و همکاران، ۱۹۹۳؛

جدول ۱- جدول تجزیه واریانس صفات اندازه‌گیری شده در ارقام محلی، اصلاح شده و خارجی در واکنش به بیماری تغییر رنگ دانه.

منابع تغییر	ضریب تغییرات (%)	درجه آزادی	شاخص بیماری (%)	دانه پوک (%)	شاخص	کاهش وزن صد دانه (%)
رقم	-	۳۵	۰/۱۷۴۹۶***	۰/۰۷۱۹۷۸***	۰/۰۳۵۷۳***	۰/۰۳۵۷۳***
بلوک	۲	۲	۰/۰۱۱۳۱ns	۰/۰۱۱۶۸ns	۰/۰۲۸۹۷۷***	۰/۰۲۸۹۷۷***
خطا	۷۰	-	۰/۰۰۹۷۹	۰/۰۱۷۹۹	۰/۰۰۳۹۴	۰/۰۰۳۹۴
ضریب تغییرات (%)		۱۷/۶۱	۱۲/۷۸	۲۲/۴۲	۱۷/۶۱	۱۷/۶۱
رقم	۲۲	۰/۰۹۵۳۹***	۰/۰۵۰۲۳***	۰/۰۴۱۰۸***	-	-
بلوک	۲	۰/۰۱۳۲۰ns	۰/۰۱۲۴۶ns	۰/۰۲۳۸۹۲***	-	-
خطا	۴۴	۰/۰۰۷۵۱	۰/۰۰۷۳۱	۰/۰۰۵۹۲	-	-
ضریب تغییرات (%)		۲۱/۷۳	۱۰/۴۸	۱۱/۶۶	۲۱/۷۳	۲۱/۷۳
رقم	۶	۰/۰۷۹۶۸***	۰/۰۸۹۳۸***	۰/۰۳۸۹۹***	-	-
بلوک	۲	۰/۰۱۸۹۷ns	۰/۰۳۳۰۹*	۰/۰۵۸۲۳***	-	-
خطا	۱۲	۰/۰۱۳۰۶	۰/۰۰۶۹۵	۰/۰۰۳۹۴	-	-
ضریب تغییرات (%)		۱۶/۱۳	۱۲/۵۰	۱۱/۳۹	۱۶/۱۳	۱۶/۱۳

.ns، * و ** به ترتیب اختلاف غیرمعنی دار و معنی دار در سطح احتمال ۰.۵٪ و ۰.۱٪.

جدول ۲- مقایسه میانگین ارقام برنج محلی ایرانی از نظر صفات شاخص بیماری، درصد پوکی دانه و درصد کاهش وزن صد دانه در واکنش به بیماری تغییر رنگ دانه.

شاخص				ارقام
درصد کاهش وزن صد دانه	درصد دانه پوک در هر خوشه	درصد شاخص بیماری	درصد کاهش وزن صد دانه	
۱۱/۴۷ ^{b-i}	۱۷/۶۸ ^{a-d}	۳۴/۶۱ ⁱ⁻ⁱ	موسی طارم	
۲۰/۱۳ ^{ad}	۴۲/۵۱ ^{a-d}	۸۳/۵۸ ^{dc}	کرچایی	
۲۱/۲۰ ^{a-e}	۹/۲۴ ^{ca}	۲۹/۷۹ ⁱ⁻ⁱ	جمشید جو	
۹/۶۱ ^{e-j}	۴۸/۹۵ ^{ab}	۵۵/۸۸ ^{c-g}	سنگ طارم	
۱۷/۹۳ ^{a-n}	۴۰/۲۱ ^{a-c}	۳۸/۰۷ ^{e-i}	حسن سرابی	
۱۰/۶۵ ^{D-J}	۵۴/۴۳ ^a	۵۷/۰۳ ^{c-i}	طارم هاشمی	
۹/۸۷ ^{D-J}	۴۲/۸۴ ^{a-d}	۵۲/۲۴ ^{a-n}	طارم امیری	
۱۵/۱۳ ^{D-n}	۲۰/۴۹ ^{a-d}	۳۹/۵۸ ^{e-i}	حسنی	
۲۲/۳۷ ^{a-d}	۵۲/۶۷ ^a	۶۰/۶۷ ^{c-i}	دم زرد	
۸/۳۶ ^{d-j}	۲۳/۵۱ ^{a-d}	۹۴/۹۷ ^{ad}	غريب سياه ريحاني	
۱۸/۳۴ ^{a-h}	۲۷/۱۲ ^{a-d}	۱۸/۴۲ ⁱ	حسن سرابی آتشگاه	
۲/۶۱ ^j	۳۳/۵۷ ^{a-d}	۸۲/۳۶ ^{dc}	لنجاني بلند	
۱۶/۵۷ ^{a-n}	۳۰/۸۲ ^{a-d}	۴۷/۷۰ ^{a-i}	ديلماني	
۲۱/۴۲ ^{a-e}	۲۰/۱۷ ^{a-d}	۴۵/۲۱ ^{e-i}	طارم منطقه	
۳۲/۱۱ ^a	۳۵/۱۶ ^{a-d}	۳۶/۳۶ ^{e-i}	طارم پاکوتاه	
۷/۹۹ ^{a-j}	۵۶/۹۶ ^a	۴۹/۳۳ ^{a-n}	حسنی درودزن	
۶/۳۷ ^{b-j}	۱۲/۰۹ ^{b-d}	۱۸/۰۸ ⁱ	علي کاظمي	
۲۰/۱۶ ^{a-i}	۲۵/۸۵ ^{a-d}	۴۵/۵۱ ^{e-i}	گرده	
۹/۸۸ ^{D-J}	۴۱/۳۵ ^{a-d}	۴۰/۹۱ ^{e-i}	مير طارم	
۸/۱۰ ^{I-j}	۴۲/۱۲ ^{a-d}	۴۲/۶۱ ^{e-i}	سنگ جو	
۸/۹۹ ^{c-j}	۸/۵۹ ^a	۲۳/۵۱ ⁱⁱⁱ	هاشمی	
۱۸/۲۹ ^{a-g}	۳۲/۲۲ ^{a-d}	۴۲/۶۱ ^{e-i}	قصر الدشتی	
۲۰/۴۴ ^{a-e}	۱۲/۸۸ ^{b-d}	۴۵/۱۵ ^{e-i}	اهلمی طارم	
۷/۷۸ ^{g-j}	۳۷/۱۶ ^{a-d}	۳۴/۰۰ ^{e-i}	طارم محلی	
۱۵/۱۸ ^{D-n}	۲۴/۰۷ ^{a-d}	۲۷/۰۷ ^{g-i}	بيان	
۸/۶۳ ^{a-j}	۲۱/۱۱ ^{a-d}	۴۳/۴۵ ^{e-i}	دم سرخ	
۱۸/۴۲ ^{ij}	۵۶/۲۳ ^a	۷۷/۵۱ ^{b-d}	عنبربو	
۲/۹۸ ^{ij}	۵۲/۲۲ ^a	۱۰۰/۰۰ ^a	قرمز فیروز آبادی	
۱۷/۴۰ ^{a-n}	۱۷/۷۷ ^{a-d}	۲۴/۳۶ ⁱⁱⁱ	صدری	
۷/۹۸ ^{I-j}	۴۰/۲۱ ^{a-d}	۴۴/۹۷ ^{e-i}	سالاري	
۷/۴۸ ^{I-j}	۳۵/۸۱ ^{a-d}	۶۷/۱۵ ^{c-e}	غريب	
۱۱/۰۷ ^{D-J}	۴۲/۰۸ ^{a-d}	۴۶/۱۸ ^{e-i}	دشت	
۲۲/۹۹ ^{a-c}	۲۲/۰۵ ^{a-d}	۴۸/۷۳ ^{a-n}	چهپابودار	
۱۰/۰۶ ^{D-J}	۴۱/۱۷ ^{a-d}	۴۳/۶۴ ^{e-i}	عنبر بویالم	
۱۵/۰۳ ^{a-n}	۲۴/۷۶ ^{a-d}	۳۴/۲۴ ⁱ⁻ⁱ	آبجی بحو	
۱۷/۵۳ ^{a-n}	۳۱/۱۵ ^{a-d}	۴۶/۱۸ ^{e-i}	دم سفید	

میانگین های دارای حداقل یک حرف مشترک، بر اساس آزمون توکی در سطح احتمال ۵٪ تفاوت معنی دار ندارند.

جدول ۳- مقایسه میانگین ارقام برج اصلاح شده ایرانی از لحاظ صفات شاخص بیماری، درصد پوکی دانه و درصد کاهش وزن صد دانه در واکنش به بیماری تغییر رنگ دانه.

		شاخص		ارقام
	درصد شاخص بیماری	درصد دانه پوک در هر خوش	درصد کاهش وزن صد دانه	
۵/۵۸ ^e	۵۲/۴۱ ^{a-c}	۶۰/۱۲ ^{b-e}		شیرودی
۹/۸۷ ^{de}	۴۵/۹۱ ^{a-e}	۵۸/۸۵ ^{b-e}		D5
۸/۲۳ ^{de}	۴۱/۶۷ ^{a-e}	۵۲/۰۰ ^{c-f}		D4
۱۹/۸۷ ^{a-d}	۵۳/۴۶ ^{a-c}	۲۶/۵۴ ^{fg}		خزر
۱۸/۸۴ ^{a-e}	۴۴/۰۶ ^{a-e}	۴۷/۲۱ ^{d-g}		سپیدرود
۹/۸۹ ^{de}	۵۵/۱۰ ^{a-c}	۷۳/۶۴ ^{a-c}		نعمت
۱۰/۲۰ ^{de}	۵۱/۳۰ ^{a-d}	۲۳/۲۷ ^g		خزر مازندران
۸/۰۵ ^{de}	۲۶/۰۶ ^{d-f}	۳۹/۹۴ ^{e-g}		شفق
۱۲/۵۷ ^{c-e}	۶۰/۳۷ ^{ab}	۸۱/۲۱ ^{ab}		SA14
۳۵/۸۶ ^a	۳۷/۲۶ ^{b-e}	۵۷/۳۳ ^{b-e}		بخار
۱۱/۲۷ ^{de}	۳۳/۸۲ ^{c-f}	۴۷/۳۹ ^{d-g}		فجر
۸/۷۵ ^{de}	۴۳/۵۲ ^{a-e}	۴۵/۱۵ ^{d-g}		درفک
۷/۱۶ ^{de}	۴۸/۴۱ ^{a-d}	۴۵/۰۳ ^{d-g}		آمل ۱
۷/۰۲ ^{de}	۴۶/۱۰ ^{a-d}	۶۳/۰۳ ^{a-e}		D23
۱۳/۰۰ ^{c-e}	۴۲/۵۲ ^{a-e}	۴۲/۱۸ ^{e-g}		کادوس
۱۴/۳۱ ^{b-e}	۴۵/۸۳ ^{a-e}	۴۶/۳۰ ^{d-g}		صالح
۸/۲۸ ^{de}	۶۴/۲۱ ^a	۵۸/۱۲ ^{b-e}		دیلم (هیبرید)
۱۱/۷۹ ^{c-e}	۲۱/۷۶ ^{ef}	۸۴/۴۲ ^a		۳ گیل
۳۴/۷۸ ^{ab}	۱۳/۵۱ ^f	۳۰/۱۲ ^{fg}		۱ گیل
۲۹/۳۳ ^{a-c}	۵۱/۱۱ ^{a-d}	۶۱/۵۸ ^{b-e}		۲ آمل
۱۱/۴۱ ^{c-e}	۶۰/۳۲ ^{ab}	۶۸/۹۷ ^{a-d}		۳ آمل
۹/۷۲ ^{de}	۳۹/۵۴ ^{a-e}	۴۵/۷۶ ^{d-g}		ندا
۸/۰۸ ^{de}	۶۰/۸۰ ^{ab}	۷۸/۴۲ ^{ab}		گوهر (SA13)

میانگین‌های دارای حداقل یک حرف مشترک، بر اساس آزمون توکی در سطح احتمال ۵٪ تفاوت معنی دار ندارند.

جدول ۴- مقایسه میانگین تعدادی از ارقام برنج خارجی از لحاظ صفات شاخص بیماری، درصد پوکی دانه و درصد کاهش وزن صد دانه در واکنش به بیماری تغییر رنگ دانه.

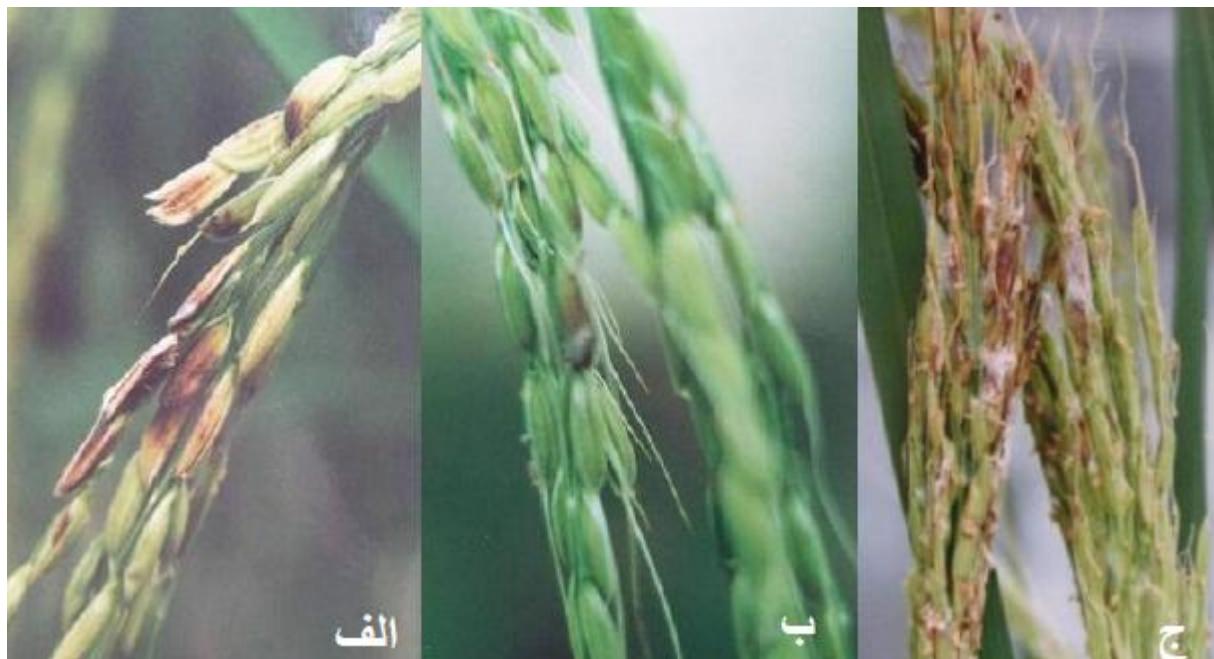
ارقام	درصد شاخص بیماری	درصد دانه پوک در هر خوشه	شاخص	
	درصد کاهش وزن صد دانه	درصد دانه پوک در هر خوشه	درصد دانه پوک در هر خوشه	
Fujiminori	۵۸/۶۷ ^{ab}	۱۴/۶۱ ^c	۲۳/۰۲ ^a	
LSBR 33	۵۸/۳۶ ^{ab}	۵۷/۲۴ ^{ab}	۱۴/۱۳ ^{ab}	
Minghui 63	۳۲/۹۱ ^b	۵۰/۵۰ ^{ab}	۲۵/۷۹ ^a	
Teqing	۶۲/۰۶ ^{ab}	۵۵/۰۷ ^{ab}	۲۰/۰۶ ^a	
Tetep	۷۱/۱۵ ^a	۵۹/۰۸ ^a	۸/۱۹ ^b	
Tadukan IRRI	۷۶/۴۸ ^a	۴۴/۳۶ ^{ab}	۱۳/۲۹ ^{ab}	
Pecos	۷۶/۷۹ ^a	۳۵/۲۲ ^b	۵/۹۸ ^b	

میانگین‌های دارای حداقل یک حرف مشترک، بر اساس آزمون توکی در سطح احتمال ۵٪ تفاوت معنی دار ندارند.

اولین بار در ایران به عنوان قارچ بیماریزا و مرتبط با تغییر رنگ دانه جداسازی و شناسایی شدند. میو و گنزالز (۲۰۰۲) نیز گونه *Ulocladium botrytis* را از روی بذور برنج شناسایی کردند.

بررسی مطالعات انجام گرفته در سال‌های گذشته روی تعداد بسیار زیادی از خوش‌های آلوده دریافتی از بخش‌های اجرایی و همچنین از مزارع آلوده مورد بازدید توسط نگارنده اول طی سال‌ها، تأکید بر محوریت *Bipolaris* sp. در ایجاد لکه و تغییر رنگ دانه روی خوش‌های آلوده دارد. در اکثر منابع منتشره در این خصوص، قارچ مذکور به عنوان یکی از عوامل مرتبط با این بیماری ذکر شده است. در ژاپن از قارچ عامل بیماری لکه قهوه‌ای (*Bipolaris oryzae*) به عنوان یکی از اجزای اصلی ایجاد کننده سوختگی خوش‌های نام برده شده است (او. آلوکو (۱۹۶۹) نشان داد که ۸۱ درصد نمونه‌های دانه‌ی برنج مورد بررسی در نیجریه آلوده به *Helminthosporium oryzae* بودند، در صورتیکه تنها ۸/۴ درصد از آن‌ها آلوده به *Pyricularia oryzae* بود.

هر چند هدف از این تحقیق ارزیابی ارقام مختلف برنج در واکنش به بیماری تغییر رنگ بذر در شرایط مزرعه در گیلان بوده است؛ ولی میکروارگانیسم‌های قارچی غالب روی تعدادی از ارقام محلی و اصلاح شده ایرانی و خارجی به طور اجمالی مورد بررسی قرار گرفت و همانطور که در جدول پنج آمده است بین ارقام تفاوتی از لحاظ جنس قارچ‌های جداسازی شده از بذور آلوده در منطقه ملاحظه نشد. در این مطالعه قارچ‌های *Fusarium* spp. *Alternaria* sp. *Bipolaris* sp. *Ulocladium* sp. *Nigrospora* sp. *Curvularia* sp. به عنوان عوامل قارچی همراه با تغییر رنگ بذر شناسایی شدند. پس از تأیید بیماریزا نمونه‌هایی از قارچ‌های مذکور (شکل ۲)، تشخیص بعضی از آن‌ها در سطح *Fusarium* *Fusarium fujikuroi* گونه، به شرح گونه‌های *Bipolaris oryzae* و *graminearum* بودند. این قارچ‌ها قبلاً به عنوان قارچ‌های ایجاد کننده پوسیدگی غلاف برگ پرچم برنج در گیلان برای اولین بار از ایران گزارش شده بودند (پاداشتده‌کایی و همکاران، ۱۳۷۴). قارچ‌های *Ulocladium* sp. و *Fusarium graminearum* برای

شکل ۱- علایم ایجاد شده روی بذر برنج پس از مایه‌زنی مصنوعی به ترتیب، الف: با *Bipolaris oryzae*, ب: *Cuicularia sp.* و ج: *Fusarium fujikuroi* در گلخانه.

(۳۷/۱۴ درصد برای ارقام هیبرید و ۳۶/۴۱ درصد برای ارقام شاهد محلی)، *Helmenthosporium oryzae*. (۱۷/۱۴ درصد برای ارقام هیبرید و ۱۶/۸۵ درصد برای ارقام شاهد محلی) و *Fusarium moniliforme* (۱۴/۲۹ درصد برای ارقام هیبرید و ۱۴/۱۳ درصد برای ارقام شاهد محلی) بود. تعداد زیادی از این قارچ‌ها توسط خسروی و همکاران (۱۲۸۹) از استان مازندران از بذور آلوده برنج جداسازی و گزارش شده‌اند. با توجه به اینکه تغییر رنگ دانه‌ی برنج روی خوش‌ه در شرایط شمال ایران خصوصاً در ارقام دیررس و حتی متوسطرس، در دیر کشت‌ها و در بعضی از ارقام اصلاح شده با حداقل بخشی از پایه ژنتیکی اخذ شده از ارقام خارجی، بسیار مهم و در برخی موارد بسیار خسارت‌زا می‌باشد، بنابراین برنامه‌ریزی برای پیگیری و شناسایی ژن‌های مقاوم به این بیماری در ارقام حسن‌سرایی آتشگاه و علی کاظمی ضروری به نظر می‌رسد. همچنین در برنامه‌های

ایمولهین (۱۹۸۳) گونه‌های *Helminthosporium*, *Penicillium* sp., *Fusarium moniliforme*, *oryzae*, *Rhizopus*, *Aspergillus* sp., *Culvularia lunata*, *Alternaria* sp., *Geotrichum* sp., *arrhizus* بذور برنج جداسازی نمود. در هند گوپالاکریشان و همکاران (۲۰۱۰) هشت جنس *Alternaria*, *Fusarium*, *Curvularia*, *Chaetomium*, *Bipolaris*, *Trichoderma* و *Sarocladium* مرتبط با بذر معرفی کردند، که این هشت جنس *Bipolaris* در بردارنده ۱۲ گونه بود که در بین آن‌ها گونه *Bipolaris oryzae* با میزان وقوع ۵۸/۸۹٪ در رتبه اول و *Alternaria padwicikii* با وقوع ۵۲/۹۶٪ در رتبه دوم قرار داشتند. یوتوبو و همکاران (۲۰۱۱) به بررسی عوامل مرتبط با تغییر رنگ دانه در بذور ۱۱ واریته هیبرید و شاهد محلی در نیجریه پرداختند. بیشترین وقوع بیماری *Trichoconis padwickii* به قارچ‌های مربوط به قارچ‌های

برنج، توسعه کشت ارقامی که با صرف وقت، سرمایه و تلاش فراوان اصلاح و معرفی می‌شوند، را تهدید نکند، مشابه آنچه که در سال‌های اخیر برای رقم اصلاح شده، پر محصول و خوش کیفیت گوهر واقع شده است.

اصلاحی برنج می‌بایست در خصوص انتخاب والدین مناسب از جهت دارا بودن تحمل و مقاومت به این بیماری مهم و در خور اهمیت، توجه شود، تا مجددًا خطر خسارت بیماری تغییر رنگ و لکه‌دار شدن دانه و خوش

جدول ۵- قارچ‌های جدا شده از برخی بذور ارقام بررسی شده دارای علایم بیماری تغییر رنگ خوش بروج.

گروه ارقام	محیط مرطوب	محیط کشت آگاردار	روش های کشت	شستشوی بذر
محلي	<i>Fusarium sp.</i> <i>Alternaria sp.</i> <i>Bipolaris sp.</i>	<i>Alternaria sp.</i> <i>Bipolaris sp.</i>		<i>Alternaria sp.</i> <i>Bipolaris sp.</i>
	<i>Nigrospora sp.</i> <i>Curvularia sp.</i>	<i>Nigrospora sp.</i> <i>Curvularia sp.</i>		<i>Nigrospora sp.</i> <i>Curvularia sp.</i> <i>Ulocladium sp.</i>
اصلاح شده		<i>Alternaria sp.</i> <i>Bipolaris sp.</i>		<i>Ulocladium sp.</i> <i>Bipolaris sp.</i>
		<i>Nigrospora sp.</i> <i>Curvularia sp.</i>		<i>Nigrospora sp.</i> <i>Curvularia sp.</i>
خارجي	<i>Curvularia sp.</i> <i>Alternaria sp.</i> <i>Bipolaris sp.</i>	<i>Alternaria sp.</i> <i>Bipolaris sp.</i>		<i>Alternaria sp.</i> <i>Fusarium sp.</i>
		<i>Nigrospora sp.</i> <i>Curvularia sp.</i>		<i>Nigrospora sp.</i> <i>Curvularia sp.</i>

منابع

میناسیان و علیزاده ع الف، ۱۳۶۸. قارچ‌های ناقص (جنس‌های مشروح و مصور). انتشارات دانشگاه شهید چمران اهواز، دانشکده کشاورزی. ۴۵۷ صفحه.

پاداشت‌دهکایی ف، ۱۳۸۹. بیماری‌های مزارع برنج. صفحه‌های ۸۴ تا ۱۴۳ در: مجیدی ف و پاداشت‌دهکایی ف (گردآورندگان). راهنمای آفات و بیماری‌های برنج. انتشارات سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی.

پاداشت‌دهکایی ف و ایزدیار م، ۱۳۷۷. بررسی بیماری لکه قهوه‌ای برنج در گیلان. جلد ۲- صفحه ۸۳ خلاصه مقاله‌های سیزدهمین کنگره گیاه‌پزشکی ایران، کرج.

پاداشت‌دهکایی ف، حجارود قع و الهی‌نیا سع، ۱۳۷۴. معرفی چند عامل قارچی بیماری پوسیدگی غلاف برنج (Sheath rot) در گیلان. صفحه ۸۲ خلاصه مقاله‌های دوازدهمین کنگره گیاه‌پزشکی ایران، کرج.

خسروی و، نعیمی ش، خدابرست ع، رستمی م، عمرانی م، درویش‌زاده ن، زارع ل و بهرامی م، ۱۳۸۹. گزارش نهایی طرح بررسی بیماری تغییر رنگ خوش‌های برنج. مؤسسه تحقیقات برنج کشور- معاونت مازندران، ۳۲ صفحه.

رستمی م، قاسمی ا، رحیمیان ح، خسروی و، زارع ل و درویش‌زاده ن، ۱۳۸۹. شناسایی باکتری‌های مرتبط با تغییر رنگ خوش‌های برنج در استان مازندران. جلد ۲، صفحه ۵۰۲. خلاصه مقاله‌های نوزدهمین کنگره گیاه‌پزشکی ایران، مؤسسه تحقیقات گیاه‌پزشکی ایران، تهران.

فرشادفر ع الف، ۱۳۶۹. طرح‌های آماری برای تحقیقات کشاورزی. انتشارات علمی دانشگاه آزاد اسلامی. ۸۲۴ صفحه.

سرافراز و بزرگنیا، ۱۳۷۰. طرح و تحلیل آزمایش‌های کشاورزی. انتشارات جهاد دانشگاهی دانشگاه مشهد. ۴۰۰ صفحه.

- Aluko MO, 1969. Relative prevalence of blast and brown leaf spot on upland rice in Nigeria. *Plant Disease Reporter* 53: 875-877.
- Anonymous, 2012. Why is quality seed so important? <http://www.knowledgebank.irri.org>. (Accessed on June 2013).
- Butt AR, Yaseen SI and Javaid A, 2011. Seed borne mycoflora of stored rice grains and its chemical control. *Journal of Animal Plant Science* 21(2): 193-196.
- Horsfall JG and Barratt RW, 1945. An improved grading system for measuring plant disease. *Phytopathology* 35: 655.
- Gopalakrishnan C, Kamalakannan A and Valluvaparidasan V, 2010. Survey of Seed-borne fungi associated with rice seeds in Tamil Nadu, India. *Libyan Agriculture Reserach Center Journal International* 1(5): 307-309.
- Guerrero FC, Mathur SB and Neergaard P, 1972. Seed health testing of rice. V. Seed borne fungi associated with abnormal seedlings of rice. *Proceedings of International Seed Testing Association* 37: 985-997.
- Ibiam OFA, Umechuruba CI and Arinze AE, 2006. Seed-borne fungi associated with seeds of rice (*Oryzae sativa L.*) in storage and from the field in Ohaozara and Onicha Local Government areas of Ebonyi State. *World Journal of Biotechnology* 7: 1062-1072.
- Imolehin ED, 1983. Rice seed borne fungi and their effect on seed germination. *Plant disease* 67: 1334-1336.
- Islam MS, Rahman H, Pervez Z, Mahmud MR and Alam A, 2012. Studies on seed borne fungi in rice cultivars grown in non saline tidal zones of patuakhali and their effect on seed germination. *Bangladesh Research Publications Journal* 6(3): 286- 290.
- Jamil Khan SA, 1992. Studies on fungi causing seed-borne diseases of wheat and rice and their control. Doctoral dissertation, University of Karachi, Karachi, Pakistan.
- Jamil Khan SA, Khanzada AK, Sultana N and Aslam M, 1988. Evaluation on seed health testing techniques for the assessment of seed-borne mycoflora of rice. *Pakistan Journal of Agricultural Research* 9(4): 502- 505.
- Johnson A, 1958. Fungicidal treatment of padi seed. *Malaysian Agriculture Journal* 41: 282- 289.
- Khare MN, 1999. Seed health care in seed quality control. *Indian Journal of Phytopathology* 52 (3): 305.
- Mew TW and Gonzales P, 2002. A handbook of rice seedborne fungi. Science Publisher, Inc.
- Mia MAT, Rahman M, Pearce D and Holderness M, 2002. Effect of seed borne *Bioplaris oryzae* on seed germination and disease development in the field. *Bangladesh Journal of Plant pathology* 17 (1-2): 59-62.
- Misra JK, Gergon EB and Mew TW, 1990. Organisms causing rice seed discoloration and their possible effect on germinability. *Rice Seed Health Newsletter* 2(1): 9.
- Misra JK, Merca SW and Mew TW, 1994. Fungi. Pp. 26-28. In: Mew TW and Misra JK (eds.) *A manual of Rice Seed Health Testing*. IRRI. Los Baños, Laguna, Philippines.
- Ou SH, 1985. *Rice Diseases*. 2th ed. Commonwealth Mycological Institute, Kew, UK.

- Phat CT, Duong NT and Du LT, 2005. Influence of grain discoloration to seed quality. Omonrice 13:139-144.
- Prabhu AS, Barbosa Filho MP, Datnoff LE, Snyder GH, Berni RF, Rodrigues FA and Dallagnol LJ, 2012. Silicon reduces brown spot severity and grain discoloration on several rice genotypes. Tropical Plant Pathology 37(6): 409- 414.
- Querijero MM, Sison EG and Sevilla EP, 1993. Preliminary study of fungi associated with discolored rice seeds (*Oryzae sativa* Linn) and it's effect on germination. Pp. 63-65. Proceeding of the 24th Annual Scientific Meeting of the Pest Management Council of the Philippines, Inc. College, Laguna, Philippines.
- Saifulla M, Krishnappa M and Shetty HS, 1996. Screening rice cultivars against grain discoloration. Indian Journal of Mycology and Plant pathology 26(1): 56- 57.
- Sumangala K, Ptil MB, Nargund VB and Ramegowda G, 2009. Effect of grain discoloration of quality parameters of rice. Plant Disease Science 4(1): 33-37.
- Teunisson DJ, 1954. Influence of storage without aeration on the microbial population of rough rice. Cereal Chemistry 31: 426- 474.
- Trieu Man V, 1998. Plant pathogens textbook. Educational Publishing House. vtman@hn.vnn.vn.
- Utobo EB, Ogbodo EN and Nwogbara AC, 2011. Seedborne mycoflora associated with rice and their influence on growth at Abakaliki, southeast agro-ecology, Nigeria. Libyan Agriculture Research Center Journal International 2 (2): 79-84.
- Van Du V, Loan LC, Cuong ND, Nghiep HV and Thach ND, 2001. Survey on seed borne fungi and its effects on grain quality of common rice cultivars in the Mekong Delta. Omonrice 9: 107-113.

Resistance to Grain Discoloration Disease in Iranian Local and Improved, and Some Foreign Rice Cultivars in Field Conditions

F Padasht-Dehkaei*

Assistant Professor, Rice Research Institute of Iran, Rasht, Iran.

*E-mail: padashtf@yahoo.com.

Received: 3 Jan 2015

Accepted: 7 Apr 2015

Abstract

The discoloration of rice grains is a complex disease due to infection by certain microorganisms on the glumes, kernels, or both, and its extension is different according to cultivar, season and locality. To access resistance source to rice grain discoloration disease, 66 Iranian local and improved, and foreign cultivars of rice were grown at the Rice Research Institute of Iran in Rasht county. After panicle exertion, plants were kept wet to develop grain discoloration until the evaluation time by a water sprayer system, above the tested plants in the field. Assessment of cultivars was done by sampling of 15 main panicles in each cultivar, seven to 10 days before harvest. The recorded data analysis revealed a wide variability among cultivars in terms of disease index, percentage of unfilled seeds and 100 seed weight. On the bases of disease index results, the local cultivars Hassansaraei Attashgah, Ali Kazemi, Hashemi, Sadrei and Binam showed significant resistance reaction to grain discoloration disease in the field conditions. From the fungi that were isolated from discolored grain, virulence of *Bipolaris oryzae*, *Fusarium fujikuroi*, *Fusarium graminearum*, *Curvularia* sp. and *Alternaria* sp. were confirmed on two local and improved cultivars namely Binam and Khazar respectively, whereas no disease symptom was appeared due to *Nigrospora* sp. and *Ulocladium* sp.

Keywords: Disease index, Grain discoloration disease, Rice cultivars, Seedborne fungi.